

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-231-0025

Dato: 03.12.2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 63 – forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer som følge af afgørelse i statsstøttesag m.m.).

Hermed sendes var på spørgsmål nr. 3 af 26. november 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Frank Aaen (EL).

Kristian Jensen

/Lene Skov Henningsen

Spørgsmål nr. 3

Ministeren bedes redegøre nærmere for lovforslagets miljømæssige konsekvenser, og herunder uddybe hvad der ligger i det anførte om, at der ikke forventes nogen miljømæssige konsekvenser af forslaget om at lade CO₂-afgiften for industriens kvoteregulerede brændselsforbrug bortfalde fra og med 1. januar 2010 og nedjustere til EU's minimumsafgifter i perioden 2005-2009

Svar:

Med forslaget om at nedjustere CO₂-afgiften for industriens kvoteregulerede brændselsforbrug til EU's minimumsafgifter i perioden 2005-2009 og lade den samme afgift bortfalde fra 1. januar 2010, ligeledes for industriens kvoteregulerede brændselsforbrug, imødekommer regeringen i videst muligt omfang de forventninger, som de berørte virksomheder har haft siden Folketinget vedtog lov nr. 464 af 9. juni 2004.

Som det fremgår af forarbejderne til lov nr. 464 af 9. juni 2004, forventes ingen nævneværdige miljømæssige konsekvenser af denne lov og derfor heller ikke af nærværende L 63. Dette skyldes EU's kvotesystem.

I EU-regi er CO₂-udledninger reguleret af EU's kvotesystem. Et kvotesystem indebærer, at den samlede udledning fra hele EU fastsættes, hvorefter der udstedes kvoter svarende til denne fastsatte udledning. Disse kvoter fordeles på lande, som herefter fordeler dem til virksomhederne. Kvoter kan handles mellem virksomheder, private og over grænser.

Hvis der er et ønske om at reducere udledningen af CO₂ i EU, fastsættes antallet af kvoter til den ønskede udledning for den pågældende kvoteperiode. Fordelen ved et kvotesystem frem for afgifter er således, at miljøeffekten/klimaeffekten er kendt på forhånd – udledningen kommer til at svare til antallet af kvoter.

Det betyder, at hvis en dansk virksomhed udleder mindre CO₂ end det tildelte antal kvoter, kan virksomheden sælge de overskydende kvoter, således at f.eks. en polsk virksomhed kan udlede mere.

Omvendt vil et ønske om udvidelse af produktionen med øget CO₂-udledning til følge betyde, at den danske virksomhed skal opkøbe tilstrækkeligt med kvoter til at kunne dække den øgede udledning. Opkøbet af kvoter vil betyde en tilsvarende reduktion af CO₂-udledningen. Med kvotesystemet sikres det, at mængden af CO₂-udledning ikke overstiger det politisk fastsatte niveau. Uden et kvotesystem ville virksomhederne kunne øge deres CO₂-udledning, så længe det ville være økonomisk rentabelt.

I Danmark har de kvoteomfattede virksomheder været pålagt både kvoter og afgifter – det såkaldt dobbeltreguleringsproblem. Dobbeltreguleringen har betydet dobbelt omkostninger for danske virksomheder, som måske nok kan have reduceret udledningen af CO₂ fra danske kvoteomfattede virksomheder (med mindre omkostningen er nedvæltet i f.eks. lønninger), men som modsvares af større udledninger i eksempelvis Polen. Netto har klimaet

hverken vundet eller tabt på dette. Dobbeltreguleringen og ophævelsen af denne via dette lovforslag har således ikke nogen klimamæssig effekt.

Ophævelsen af dobbeltreguleringen vil derimod forbedre danske virksomheders konkurrenceevne og medvirke til at fastholde danske arbejdspladser.